

פיום מהתקות החנזה תשפ"ג

חובחת לימוד פרק המפקיד

(מסכת Baba Mezia)

מלכת
הטהרה
או
ישראל
תשפ"ה

"בזכות החנזה ולומדייה ינצל העולם"

אלפי נערים לומדים פרק אחד

זמן הלימוד

הבהרה חשובה לוח הזמנים מחושב לעמוד לשבוע, יש לסיים בסוף קטע לפני העניין:

תאריך	החומר הנלמד
יום שלישי ב' שבט [18.2] – יום ראשון ב' ה שבט [23.2]	דף לג: הספק קצר
יום שני ב' ז' שבט [24.2] – יום ראשון ב' אדר [2.3]	דף לד: דף לד:
יום שני י' אדר [3.3] – יום ראשון ט' אדר [9.3]	דף לה: דף לה:
יום שני י' אדר [10.3] – יום ראשון ט' אדר [16.3]	דף לו: דף לו:
יום שני י"ז אדר [17.3] – יום ראשון ב' ג' אדר [23.3]	חזרות על דפים לצרכים חיזוק
יום שני ב' ניסן [30.3] – יום ראשון כ' ב' ניסן [20.4]	דף לו: דף לו:
יום שני ב' ג' ניסן [21.4] – יום ראשון ב' ט' ניסן [27.4]	יום שני ל' ניסן [28.4] – יום ראשון ו' איר [4.5].
יום שני ז' אדר [5.5] – יום ראשון י' איר [11.5]	יום שני י"ד איר [12.5] – יום ראשון ב' ז' איר [25.5]

לעוור בלבד אפשרות להצטרף בכל שלב)

הבהרה חשובה: אפשר לצרף נערם בכל שלב, ואין צורף ברישום

תקנון:

א. אין הגבלה בגין להצטרף ללימוד ולכון אפשרות לצרף גם סניפים של בוגרים.

ב. ע"פ שמתבאר בסעיף הקודם שאין הגבלה לפחות, לגבי המבחן ע"י גודולי ישראל שליט"א ההשתתפות היא עד כיתה י"ב (כולל י"ב). למעט עצמו יכולו הגיעו כל מי שהשתתף בימים ג' וט' ובוגרים ולהם יתקיים מבחנו מסכם בבחבב שיטקיים במעמד עצמוני.

ג. סדר הלימוד בחוברת: 1. גמרא + ביאור הגמרא, 2. לאחר סלול א: הנערם שירצו לעלות לשלב הבא (מבחנו בע"פ) החומר: שאלות חזקה + חומר העיוון.

ה. מסלול ב: נערם שורצים להמשיך ואין ברצונם לעלות לשלב הבא החומר למשך החומר למשך המסתכם יהיה רק על שאלות החזקה בלבד. המבחן בשני המסלולים ביום שלישי ב' ט' איר (27.5), פרטיהם נוספים בהמשך.

ד. מבחנים שבועיים: כל שבוע יתקיים מבחן על השאלות נמצאות בסוף החוברת, המבחן יתקיים ע"י ה"בוט" של "אור ישראל", הקישור ישלח לרכו בסניף, במידה ואין לרכו טלפון תומך ניתן ליצור קשר ע"י אחד הנערם והוא יעבור לכל הנערם בסניף. כמו כן כל רכו יעורך מבחנים לנערם בסניף (שאלות בע"פ לחידוד),

(בחוברת ישנו שאלות אקטואליות הן לחידוד בלבד ולא למבחן)

חדש שבט תשפ"ה

כבוד

התלמידים היקרים והחבראים רשות מוסדות - אור ישראלי

שלום וברכה!

מה מאד יgil ויעלו זibi בשמעי כי הנכם עומדים ללמידה בתקופה הקרויה את פרק 'המפקיד' במסכת 'בבא מציעא' כאשר בתקופת הלימוד ובסיומו יתקיימו א"ה חידושים ומבחן נושא פרסים לבבב' התלמידים.

אין עורך לגודל חשיבות לימוד הגמרא בכלל ופרק זה בפרט, ובבר אמרו חז"ל הרוצה שיכבים יעסוק בדייני ממונות. בפרק זה ישנים סוגיות עמוקות ומרתקות אשר הלימוד בהם בוודאי יפתח בהם את שער החכמה והתבונה, ועל ידי לימוד זה תעלו מעלה מעלה במעלות התורה והיראה.

חשיבות מיוחדת יש לעצם השינוי והלימוד בסוגיות עמוקות אלו בחבורה, שכבר ניתנו לבן ולהגיע לבירור והבנה של הסוגיות בייסודות ובסדרות רבה.

היגיינה בלימוד וליבון הגמרא וההלבנות היוצאות ממנה חשובה עד מאד, במילויו בימינו אנו כאשר עם ישראל זוקק לישועה וניסים גדולים להינצל מכל אייבנו, שנובל לשבת בארץנו הק מתר שлом ושלווה בתחושת בטיחון אמיתי.

אני סמור ובתו שזכות לימוד התורה תעמוד לנו שבמהרה דיין נזכה לאולתנו ופדות נפשנו, נזהה בולנו בשחרור החטופים וברפואה שלמה לכל חיילנו הפטושים, ובז"ה בקרוב ממש נזכה לבניון בית מקדשנו ותפארתנו ולבייאת משיח צדקנו. אמן.

ברכת התורה

הרבי יצחק דוד גרוסמן

* השאלות האקטואליות לדין לקוחות מהחברת לב לאחים, "לבן שאלת כתובת"

* אוצר המילים ושאלון החזקה באדריבות 'מכון אבינה' 052-7171.474

רָאשַׁגֶּעַ אֲמֻחְקִים.....

מה היה שונה ? מה היה גמור ?

המשנה

בנוספּ לתוכו האמוראי, מצויים בתלמוד כתמי עריכה ו קישור שנכתבו בתקופה מעט מאוחרת יותר בידי עורכי בבליים מדור הסבוראים, שחלק מדבריהם משוקעים בתלמוד עצמו. מלבד המשנה מביא התלמוד גם מובאות הנאיות אחרות, שלא נקבעו לסדרי המשנה, המכניות "בריתות" – חיצוניות (חלקו מוזכרות גם במדרשי התנאים: מכילתא, ספרא וספרי, בחוספה ובמקומות אחרים). שפת התלמוד הבבלי היא שילוב של עברית משנאית (בציטוט המשנה וציטוט דברי אמוראים מוקדים) וארכמית בבלית (בטקסט הפרשני). התלמוד הבבלי הוא בעל היקף גדול, ובמהדורות השגרתיות – سبحان נדפס התלמוד בשאליו מוסיפים אוסף של פרשנים ופוסקים שונים – הוא מודפס ב-20 כרכים. החל מהדפסת ש"ס ונ齊יה בשנים 1520-1523, נקבעה "צורת הדף", שקבעה את עיצובם וחלוקתם של דפי התלמוד והმפרשים שלצידם. חלוקה זו נשמרה גם במהדורות וילנא, שהיא הבסיס למהדורות הנפוצות של התלמוד הבבלי עד לימינו. לפי חלוקה זו מצויים בתלמוד הבבלי 11,271 דפים.

על דף הגمراה מודפסים גם ביוריהם ופירושיהם של רשי' ושל התוספות.

רבי שלמה ייחקי, הנודע בכינוי רשי' היה תלמיד חכם צרפתני נודע, וממכונני יהדות צרפת בימי הביניים. נחשב לגדול מפרשיה התנאי' והטלמוד, ובונה בשם "פרשנדתא" (פרשן דתא – פרשן הדת). פועלו ופירושיו השפיעו השפעה רבה על עיצוב דמותה של היהדות.

פירוש רשי' לתלמוד הוא הפירוש היידוע ביותר על התלמוד בבבלי ומשמש לנדר חשוב ובעל משקל נכבד בקרוב פוסקי הלהבה. רשי' הוא המפרש העיקרי של מסכתות התלמוד הבבלי, אך ישנו מעט מסכתות שלא פירש או שפירושיו לא הגיעו אלינו, ומעט מסכתות שפירש רק את מקצתן.

פירוש רשי' על התלמוד (בדומה לפירושו על התנאי') מתאפיין בלשונו קצרה, ברורה ומדוקנית, הטומנת בחובה דרך מיוחדת בהבנת הגمراה. אופי הפרש והוא הסבר החתום על ידי התלמוד עצמו. רשי' מביא לעחים נדירות מקבילות לדבריו מחיבורים אחרים כגון התלמוד הירושלמי, מזרדים ותרגומי התנאי'. פירושו של רשי' לתלמוד הוא מוקמי, ועל פי רוב הוא אינו מרחיב בביורו ובהירואה בין הסוגיה שהוא מפרש אותה לבין סוגיות הקשורות במסכתות אחרות; זאת בגין לשיטת בעלי התוספות, שמצוירים במפורש ובאריכות את הסוגיות הקשורות, ומספרים את היחס ביניהן.

התוספות הן חיבורים רבים של רבני יהדות אשכנז וצרפת על התלמוד, שערכתם נפרשה על פני תקופה של מאותים שנה. החיבור מביל קושיות, תירוצים והערות על דברי התלמוד הבבלי. מאז חיבורו בימי הביניים המאוחרים, ריכזו התוספות את עיקר תשומת לבם של המעמיקים בתלמוד.

בדף הגمراה בהדפסתו המסורתית נמצאות התוספות לצד החיצוני של העמוד. הן מתחילה במודאה קצרה מדברי התלמוד, המכונה "דיבור המתיחיל". התוספות הן בסיסו הערות לדברי רשי', המכונה "הكونטראס", אם כי התפתחו והשתבללו להרבה מעבר לכך.

בעלי התוספות המוזכרים בתוספות הם קבוצה של עשרות בניין, ומתוכם מוזכרים בשמותיהם 44 בקובץ התוספות המצוים בדף התלמוד עצמו, והמשמעות כולם הוא לקיחת חלק בכתיבת פירושים המכונים תוספות על 30 מסכתות התלמוד הבבלי ועל פירוש רשי' למגרא.

הoga אונליין גראן צירז

המשנה, חלק ההוראה שבעל פה, היא קובץ דברי התנאים ופירושם, דבריהם והלבותיהם על חלק היתורה שבסביבה. המשנה חוברה במשר כמה דורות משלחי ימי בית המקדש השני ובעיקר ב-150-160 השנים שעמדו מאז חורבנו. המשנה מחולקת לשישה 'סדרים', המבילים כל אחד במא 'מסכתות'. כל מסכת עוסקת בנושא מסוים אחד המופיע בשם של אותה המסכת. סדרי המשנה נועדו להוות קו מנחה ובסיס איתון לשם קביעת ההלכות בקהל ישראל, לדורות.

ספריות המשנה – בפי שגבוהה על פי התנאים בתקופתם (מסוף המאה הראשונה ועד תחילת המאה השלישי) כוללת את כל ההנחות וההנחהות המהוויות שנטקבלו והועברו בין הדורות עד לזמן כתיבת המשנה, לשם שימור אורח החיים היהודי.

המשנה מקיפה מגוון רחב של נושאים ותחומים ועוסקת בפרט הלכות ודינים יסודים הנגעים בכל אחד מהם. המשנה היא החיבור הראשון מתוך תורה שבבעל פה שהוות להעלאת על הכתב (דבר שהיה אסור עד תקופתו של רבי יהודה הנשיא).

ספריות המשנה היא על פי המסורת היסוד לajaran תורה שבבעל פה – בכלל המסורות שהועברו באופן ישיר מרבים לתלמיד, מתקופתו של משה רבנו ועד לתנאים האחוריים (כפי שנכתב במשנה הראשונה שבסמכת אבוי). החכמים שדבריהם מופיעים במשנה מכונים תנאים. ערכתה וניסוחה הסופיים נעשו בסוף תקופת התנאים, על ידי רבי יהודה הנשיא וחכמי דורו.

השם 'משנה' מקורו בשורש שנ"ה (בארכמי תנאי') והוא נוצר מהמיילה 'שינון' (בלומר: גרסה חוזרת – לזרב בעל פה).

המשנה מחולקת לשישה סדרים (ש"ס) על פי תחומי חיים שונים:

סדר זרעים – עוסק בברכות ובמצאות הבלתיות בארץ.	מגיל 655 מסניות ב-11 מסכתות.
סדר מועד – עוסק בשבתו, חגים ותעניות.	מגיל 681 מסניות ב-12 מסכתות.
סדר נשים – עוסק באישות, קידושין, גירושין ובדומה.	מגיל 578 מסניות ב-7 מסכתות.
סדר נזיקין – עוסק בדיני ממונות וסדרי המשפט.	מגיל 685 מסניות ב-10 מסכתות.
סדר קדשים – עוסק בבית המקדש ובקורבנות.	מגיל 590 מסניות ב-11 מסכתות.
סדר טהרות – עוסק בסוגי טומאות וטהרותן.	מגיל 1,003 מסניות ב-12 מסכתות.

הגמר

תלמוד בבלי (בינויים נוספים: גמרא, ש"ס) הוא אחד משני התלמודים המפרטים את הגותם ההלכתית והగדיית המרכזיות של האמוראים – חכמי ישראל בתקופה שלאחר חתימת המשנה, שהתגוררו בבבל ובארץ ישראל. הגمراה נכתבה בעיקר בפרשנות על דברי דורות קודמים של חז"ל, בפרט על המשנה ועל הברייתות. עם זאת הוא מביל שיח פורה בתחוםים תורניים רבים. התלמוד הבבלי נחשב לטקסט המרכזי של היהדות הרבנית לאחר התנאי', ולמקור העיקרי של הלהבה היהודית הדתית והיהודית.

אקורקינט שנגנַב

רואו ולכיז כל נכת' יט והו' חקירת גו'ג'יט הטע' ה' עז' ז'וקה ז'וכ'ה ו'הר'ק'ו' ג'הס'ת'ז'ג'ה נ'יח'ז'
ג'ער'המ' ס'ה' ק'ו'ר'ק'י'ג' ג'ע'נ'ג' א'יכ'ז'ע' א'ל'ע' הר'ק'ו' ג'הס'ת'ז'ג'ה נ'ר'ח'ז'ג'ה' ה'ז'ג', נ'א'ח'ז' נ'א'י'
ה'ק'ז' ה'ח'נ'יא'ס' ר'ס'ז'ו' ר'ז'ו' ולכיז ג'הע'ז'ג' נ'ת'ז'ג' ז'א'ק'ר' ח'ג'ר' ו'כ'ה'ל'ב'ז'א'ל' כ'נ'ה ה'ח'ו'א'
נ'א'ז'יק' ה'ט'ז'ג'ו' ג'ג'ז'ג'ו' נ'א'ל'כ'ה ק'ו'ס'ק' ג'ק'ו'ג'ז' נ'א'ה'ו' ד'ר' ג'ג'ז'ג'ו'

בנור לארוך נחיה וווחරחיק אנהיריך האנקאום.

הברך ברכות נרנתקו מכם ותפוצלן בלב הארץ. נתקה יתך בלב הארץ והוא יתפצל בלב הארץ. נתקה יתך בלב הארץ והוא יתפצל בלב הארץ.

בשנת 1981 נקבעו גדרות בלבנון, ובהן גדרות מוגברת ותקריבת גדרות מוגברת. גדרות מוגברת נקבעו בלבנון בשנת 1981, ותקריבת גדרות מוגברת נקבעו בלבנון בשנת 1981.

מה לדעתם פסק ההלכה בניידון בין רוני ליטאול?

**אחר הדיוון עם הרוב, רוצחים לדעת מה התשובה שלנו
ע"י בסוף החוברת עמי 46 סעיף 2**

נעלה שאלת אקטואלית
שעלתה ונובל לענות
עליה מלימוד הגמרא

לאחר שלמדנו את דף לג' :

דמוי ביטוח

הכפיאת הרגימן אונסן נזקעה אזה וככיה 4 הוי בסוקים נאע"מ כנק' יוא נזקען להזינס
אל הבלתי"ס, ככיה היה נילא ולכך גאל ויכפיא חילו אהנטאה ונאל בסוקים סוקלט'ו אל
אל בלחן"ס היומן גל הכפיא.

החסוך הסותהך כבדות נעלם עלי הנקע מרכזלו גוזה גוזל נאצינה של הצל כההיא
עליה ארכאה של זא צווע גערלן של הכהיא וחלכה של זא זא כעס אפער נאצן הזרק ויעלאיך
נאצינה.

בכך יקוה שיבואו ימי קיץ גורמים אלו יתאפשרו לא רק בימי קיץ גורם אחד, אלא גם בימי קיץ גורם אחד בלבד. מכאן שקיים מנגנון אוטומטי שבודק אם יתאפשרו ימי קיץ גורם אחד בלבד, והוא יאפשרו ימי קיץ גורם אחד בלבד. מכאן שקיים מנגנון אוטומטי שבודק אם יתאפשרו ימי קיץ גורם אחד בלבד, והוא יאפשרו ימי קיץ גורם אחד בלבד.

ולו היביא נסランת הנאנינעם 17 כי"נ יונ קלחן גזען צוין את הנקה' א' זמג'רלו
א' נט' כל היליג' נחכמ'ו, וזה היה ננסיג' ומא לוון ענ' א' פ' גזען צוין הנקה' א' זמג'רלו.

גנוחרת נאצ'רן הכהן ר' זעירי אמר ס' ר' הניג'ון אמר ר' זעירי אמר ס' ר' העכבריה ואיך נני
שייב'יא אכזרי אמר ר' נמי הילך אחכ'רין הניג'ון.

מהר "AIN" מחד הסוכן שלו יתעורר גלגול ויפגש בזיהויו כי חזרה הרג'וור הכריפה של הרכה כ"טיגריס" וכי הוא ייכיר בו מהקצת גענון את הכבש? א' הרכה שארית וינה ל' א' נ' וווען חישק גבון אהבה נהכש שחרורו, אך גענון עקרה השעה נזונה? א' נ' נ' אהבש הערוך אהנו וווען חילך ל' ואל' ג' רחצאי איזע ג' ז' נ' הרכה העפוק?

גנאך איה זותנ' גרא נאיך הכתוב און קהילעס זיין אוון אה צוינראן הוה גרא נאצ'ז'יען צו.

מה לדעתם ענה הרב לדוחו?

**לאחר הדיוון עם הרב,
רוצחים לדעת מה התשובה שלנו
יעזינו בסוף החוברת עמ' 46 סעיף 1'**

אוצר מילימ לפרק המפקיד

באדיבות מבחן אבינה 471.717-520

כל המילים מופיעות כאן **בדיו**.
כפי שהוא מופיע בemma.

נעלָה שאלָה אקטואלית שעלה ונובל לענות עליה מלימוד הגמרא

הקדמה לשאלת מגדרלי זיו

מה עושים לאדם שגונב?
גדלי זיו

ב- 87 ה- 88 ה- 89 ה- 90 ה- 91 ה- 92 ה- 93 ה- 94 ה- 95

בכדי שיכל לשלוט בלבו ולבתנו, נזקן לו לא רק הטענה שפיה
היא מושגנית, אלא גם הטענה שפיה מושגת רק על ידי אמון
בזהותה. אם לא יאמין בכך, לא יוכל לאמון ביכולתו
להפוך אותה למשגחת.

אָז אָמַר נָבָע, מִלְאָקֵה קְיוֹה כִּי נְכִיָּה אֲמָנָה יְמִינָה אֶלְגָּה
לִפְנֵי הַדָּבָר הַזֶּה אֲמַרְתָּ לִפְנֵי גַּם תְּמִימָה יְמִינָה אֶלְגָּה
אָז, וְאָז אָמַר אֶלְגָּה שֶׁעֲשָׂרָה תְּמִימָה אֲמָנָה נְחַצְּבָּה
עַל גַּם הַקְּרִין עַל פָּנֶיה וְכֵן חַטָּאת גַּם הַנְּגִינָה
עַל פָּנֶיה כְּאֵלֶיךָ מִתְּבָא, וְכֵן אָמַר אֶלְגָּה עַל פָּנֶיה כְּאֵלֶיךָ
לִפְנֵי הַדָּבָר הַזֶּה.

מה דעתכם?

**אחר הדיוון עם הרב, רוצים לדעת מה התשובה שלנו
יעין בסוף החוברת עמי 47 סעיף 3**

	ויתרת	אחלת
	הטריחו אותו	אטראחוּו [אטראח-ו]
	הטריח אותו	אטראחיה [אטרא-יה]
אם		אי
אם תרצה נאמר		אי בעית אימא
אם גם (אפשרות נספת)		אי נמי
היה צרי		איבעי [אי-בעי]
אם תרצה		איבעית [אי-בעית]
ונגנבו		אייגנוב
האחר		איידך
הוא		איידו
היא		איידי
אייזה הוא		אייזחו
תביה / הביא		אייתוי
יש		אייכא
לכשות		אייכסוי
אם תאמר		איילימה [אי-לימה]
נאמר / אני אומר		איינמא
اما שאלו		איימיה [איים-יה]
כן		אין
הם		איינחו
האם כן היא / הוא		אייני [איין-י]
אדם		אייניש
איסור		אייסורה
עשה		אייעביד
להיפך		אייפכא
צרייך		אייצטריד
לחץ		אייצצא
נקרא		אייקרי
נפלה בשבי		איישתבאי
נמצא		איישתחח
יש		אית
יש / קיים		איתא
נשבר		איתבר

על גלגול	אגילול [א-גילול]
התגלל (הגי)	אלגאל
ונכנו	אנגבו
שכר אותה	אגירה [אגר-ה]
עד שהלך	אדאול [א-ד-אול]
על דעת	אדעתא [א-דעטה]
על דעתו	אדעתיה [א-דעטה-יה]
על של רב	אדרב [א-ד-רב]
להיפן	אדרכבה
שטר גבייה	אדרכטא
זה על זהה	אהדדי [א-הדי]
הchezיר (תשובה)	אהדר
הchezירו אותה	אהדרוה [אהדר-וה]
על ההיא	אההיא [א-ההי]
על היכן	אההייא [א-ההייא]
נאבדות / נركבות	אובדות [אובד-ות]
עיפויות מהמאmix	אובצנאו
האוויר	օירא
אוכל	אוכלא
תעמיד	אוקי
העמיד	אוקים
העמדתי אותה	אוקימנא [אוקים-נא]
העמדתי אותו	אוקימתיה [אוקימת-יה]
שורות הלבנים	אורובי
הוירוש אותה	אורחתה [אורת-ה]
הניח/ה אותם	אותבינהו [אותבי-נהו]
הלר	זיל
הלר	זיל
תלך	זולת [זול-ת]
אחר	אחווד [אח-וועד]
ויתרת	אחוולי
אחיהם (מצד האבא)	אחי [דאבא]
אחיהם (מצד האמא)	אחי [דאמא]
ויתרת	אחלית

לקבלת הביקור המלא שלחו את המילה 'ቢיאור' למספר 0583730000

לאחר שלמדנו את דף לד:

עליה שאלת אקטואלית שעלתה ונובל לענות עליה מלימוד הגמרא

טלפון האבוד

השאלה
לחידוד
ולא
למבחן

נאהת הארץ כי פה מנה רחובות ורחובות נאים יפה יפה ורוחנית וברוחנית יפה יפה. וברוחנית יפה יפה.

וחרי, ויהי כהנייך שהן נמייה וראה אז שער הנטלה נזקנו, והוא נאצטנו כי
ומ זאת עכשוי שכך גם הפעם איזו גנינה גאנור שולחה ופרק שער הנטלה גאנר הנקה.
ויאזדקה אונד זתק נטקה האנכאי נצטנו וקידר שוקע, עניר הפעם גאנר נאצינאות כי
וכיון שאר אונד זתק נטקה האנכאי נצטנו וכבר הרגלה נטקה נטקה קתול
ויעיר הנטלה נטקה נטקה.

ניר גאנור זיין אויגהער זיין ואָזעאַלך זיין זאנזקער זיין אוּתְּזָלְקָה.

על מילוי הדרישות

**לאחר הדיון עם הרב,
רוצחים לדעת מה התשובה שלנו
היינו בסוף החוברת עמ' 47 סעיף 4**

על רטושים	רטושים [א-רטושים]
אריה	ארי
על הרישא	ארישא [א-רישא]
ארנק	ארנקי
קרקעות	ארעתה
על שבויים	אשבויין [א-שבויי-ן]
מסר אותם	אשלמינוּהוּ [אשلمי-נהוּ]
השמעון לנו	אשמעוּבָן [אשмуע-נן]
אתה / אַתָּה	את
בא	אתא
בא לנו (לפי שיטת)	אתאן [אתא-ן]
באו	אתו [את-ו]
בא	אתוי
נאמר (בישיבה)	אתהמר
מקומו	אתרים [אטרא-הה]

ב

במקרה שאומר	באומר [ב-אומר]
בעיר אושטא	באושא [ב-אושא]
באחים	באחי [ב-אח-י]
באחריות שלהם	באחריותן [באחריות-ה]
בקሩעות	בארעתה
במקומו	באתרליה [באתר-יה]
באדם שבא	בבא [ב-בא]
בביתיו	בביתיה [ב-בית-יה]
בבתים	בבוחי [ב-בוח]
עם הגבעולים	בגביעולין [ב-גביעול-ין]
בו / בתוכו	בגוייה [ב-גוייה]
בדיבורא	בדיבורא [ב-דיבורה]
במקרה שלא	בדלא [ב-דלא]
במחير	בדמי [ב-דמי]
בחכית	בדנא [ב-דנא]
בזה	בהא [ב-הא]
עם	בהדי [ב-הדי]
באותנו	בהתוא [ב-התוא]

לקבלת הביקור המלא שלחו את המילה 'ቢיאור' למספר 0583730000

נעלָה שָׁאַלְה אַקְטּוֹאַלִּית
שְׁעַלְתָּה וּנוּכְל לְעַנוּת
עֲלֵיה מַלְיָמוֹד הַגְמָרָא

לאחר שלמדנו את דף זה.

הוֹצָאָה לְפָעֵל

בם הכהן מטב רוחו על נזק סגנונו של נזק קדשו ופה העשוי עלי נאהער
וגם גזע כל נאסר והחסך אשר לא עיר עיר גזע כהן מטב, לה היה NNE
צפוא כשרוע גזע מסען גזרה נזק גזע, יא הנייה גזע גזע קדש'א, חתינה הוקצת
שה איכזהה והליז גאנור או רילקס נזק גאניס אק כהעלאה אורה גזע האסזיא איז'ק
אך הכהן מטב רוחו ושם קדשו ענדו אך רוחו ושם ענדו איז'ק הרלב.

המלה הוא לכה נברש הנטיר בנה וכנה נשייל אקלידא.

הכל נאער מהר ימיה אעריגת הימין צניע גזען קראזקן נער.

אליכם כי תתק נתק לכה ויכל גאות אנהו. ג' נתק נתק לכה גאות אנהו. ז' נתק נתק לכה גאות אנהו.

לען החקצ'ה נה הירא עלייך לא יאלא? ג' נה הקב'ה חוטירין, כי עלי' לא אכלי' אך
נ'ך החזק'ת, וה'ך זיון רוע' עיחלירין או'ך הטעז'יס ניז' ואנערקי' הוה'ך גאליג' הע'יכ'ה כי
המ נגזר'יא אגזר'ו ג' רוע' נתק'ה ש'ך ה'ך זיון או'ך הרכט'ואין' ה'ס נה'ג'ט'ו ג', רוע' ג' זיון
זהה כי עלי' הטעז'יס עלי' ואין' עוד ט'אה ג'ך י'חלה' ג'לי' ניז' ע'יכ'ן כה'ר'ל'ז'ה'ה ט' או' אחורין
ג'כח' ג'לי' או'ך הטעז'יס ג'לי' ס'ל'ג'ל'ה' נני'.

עם מי מهام הדין?
אקורות: גمراה בבא מציעא דף לה.

רוצחים לדעת מה התשובה שלנו
לאחר הדיון עם הרוב,
עיין בסוף החוברת עמ' 48 סעיף 5

באים	בימים של	בימות [ב-ימות]	במקרה שאומר	באומר [ב-אומר]
סמור ללילה		(בין) המשמות	בעיר או שטא	באושא [ב-אוושא]
בין		בין [ביני]	באחים	באחוי [ב-אח-וי]
ביןיהם		ביןיהם [ביני-הו]	אחריותם שלם	באחריותן [באחריות-ה]
במה שנעשה יותר		ביתר [ב-יתר]	בקראנות	באירועא
בשיעור (שרגילים להתחסרו)		בכדי (חסרונו) [ב-כדי]	במקומו	בתאריה (באתרים-יה)
בזפת		בכופרא [ב-כופרא]	באדם שבא	ביבא [ב-ביבא]
במידה		בכיליוא [ב-כיליוא]	בביתו	ביבתיה (ב-בית-יה)
עם קוצים		בכיסי [ב-כיסי]	בבתים	ביבתי (ב-בתי)
בערימה		בכריי [ב-כריי]	עם הגבעולים	בגביעולין (ב-גביעול-ין)
בחבליה		בכרכך [ב-crcך]	בו / בתוכו	גבוגיה (ב-גויה)
בלי		בלא [ב-לא]	בדיבור	בדיבורא (ב-דיבורא)
בגוזן		בלסטין [ב-לסטין]	במקרה שלא	בדלא (ב-דלא)
בליעה / בולע		בלע	במחירות	בדמי (ב-דמי)
במה		במאי [ב-מאי]	בחביטה	בדנא (ב-דנא)
במאמינו (ב-מאמין-ו)			בזה	בהא (ב-הא)
במצופים זפת		במוזופפין [ב-מוזופפ-ין]	עם	בחדי (ב-חדי)
בדיבור		במלתא [ב-מלתא]	באותו	בהתוא (ב-התוא)
בדיבור שלו		במלתיה [במלת-יה]	באותה	בהתיא (ב-התיא)
במתקף (ב-מתקף)			בهم	בהוא
במשנה שלנו		במשנתינו [ב-משנתנו]	בהתוא	בהך (ב-הך)
בנחרדעה (ב-נחרדעה)			בוז (שם מطبع)	בזוזא (ב-זוזא)
בחודש ניסן		בניסן [ב-ניסן]	באחד	בחדר (ב-חדר)
בנכסי (ב-נכסי)			בשביל החוב שלו	בחובבו (ב-חוב-בו)
בנות		בנתא	ברשות	בחזקת (ב-חזקת)
מקום להניח עלייו (שומר)		בטי	ברשותה שהיו מקודם	בחזקתון (ב-חזקת-ו)
בספטירה (ב-ספטירה)			במקרה שנחסר	בחסר (ב-חסר)
בעדרו (ב-עד-רו)			בחתימות שלו	בחתוםיו (ב-חתום-יו)
cash		בעודן [ב-עוד-ן]	עם סימני (זקו)	בחתימות (זקן) (ב-חתימת)
צרי / רצה / רצית / שאל / חשאל		בעי	במקרה שתוון	בטועין (ב-טוען)
כמו שהוא		בעינא [ב-עינא]	בית	בי (ב-בי)
כמו שהוא		בעיניה [ב-עינ-יה]	ברשות	ביד (ב-יד)
אנחנו צריכים		בעינן [בעינ-ן]	ביד / ברשות	בידא (ב-ידא)
תרצה		בעית [בעית-ת]	ברשותך	בידיך (ב-ידיך)
בעולם (סתם)		בעולם [ב-עלמא]	בו	ביה

אוצר מילים

๖๙

של דינר (מטבע)	דָּלִינָר [ד-דִּינָר]
שערי	דְּהָא [ד-הָא]
שאותה	דְּהַהְיָא [ד-הַהְיָא]
שמכיוון	דְּהַוְּאֵל [ד-הַוְּאֵל]
שהיה	דְּהֹוּה [ד-הֹוּה]
שהיו	דְּהֹוֹן [ד-הֹוֹן]
שנניה	דְּהֹוֹיא [ד-הֹוֹיא]
של-can	דְּהַכָּא [ד-הַכָּא]
ש-אללה	דְּהַהְנוֹה [ד-הַהְנוֹה]
ש-אללה	דְּהַבְּיִ [ד-הַבְּיִ]
שהניהם	דְּהַנִּית [ד-הַנִּית]
של ההר	דְּהַר [ד-הַר]
בדומה	דְּוָמִיא
שקונה / שקונה	דְּזֻבָּן [ד-זֻבָּן]
שמר אותה	דְּזֻבָּנָא [ד-זֻבָּנָא]
של זוזים (כסף)	דְּזֻזּוֹן [ד-זֻזּוֹן]
של חברך	דְּחַבְּרָך [ד-חַבְּרָך]
שאחד / של אחד	דְּחַד [ד-חַד]
שראה	דְּחַזָּא [ד-חַזָּא]
שחויב	דְּחַיְּבָן [ד-חַיְּבָן]
שאנחנו חוששים	דְּחַיְּשִׁיןָן [ד-חַיְּשִׁיןָן]
של יין	דְּחַמְּרָא [ד-חַמְּרָא]
סטודנטים (שם) / שבלו (שם)	דְּטָעָן [ד-טָעָן]
שטרוח	דְּטָרָח [ד-טָרָח]
שלו	דְּיִידָה [דִּיְידָה]
שנותנים	דְּיִהְבָּי [דִּיְהָבָי]
שנותן	דְּיִהְבֵּב [דִּיְהָבֵב]
די' (מספיק) לו	דְּיוֹ [דִּיוֹ]
דין	דִּינָא
דינם	דִּינִי [דִּינִי]
אני דין	דִּינִינָא [דִּינִינָא]
דין	דִּינָא
של הקטן	דִּינּוֹקָא [דִּינּוֹקָא]
מודיקת	דִּיקָא
(מה שלמדנו) הוא גם מודיק	דִּיקָא נְגִי
של היתומים	דִּתְהַמִּי [ד-תִּהְמִי]
שיעור	דִּיטָּר [ד-דִּיטָּר]
שכאשור	דְּכִי [דְּכִי]

של עץ ערבות	דָּאוּרְבָּנִי [ד-אוּרְבָּנִי]
שהקשה לו	דָּאוּתְבָּה [ד-אוּתְבָּה]
שאחיו	דָּאָחוֹה [ד-אָחוֹה]
של האחות	דָּאָחוֹתָא [ד-אָחוֹתָא]
שם	דָּאֵי [ד-אֵי]
שנוגנבה	דָּאִינְגְּבָּה [ד-אִינְגְּבָּה]
שהתחייב	דָּאִיחְיִבָּה [ד-אִיחְיִבָּה]
שית	דָּאִיכָּא [ד-אִיכָּא]
שאלilo	דָּאִילּוֹ [ד-אִילּוֹ]
דן / שאין	דָּאִין [דִּין/ד-אִין]
שייש	דָּאִית [ד-אִית]
שאכל	דָּאֶכְלָה [ד-אֶכְלָה]
שם	דָּאָם [ד-אָם]
מצד האמא	דָּאָמָה [ד-אָמָה]
שאמרו	דָּאָמָר [ד-אָמָר]
שאני אומר / שאמרתי	דָּאָמִינָה [ד-אָמִינָה]
שאמור	דָּאָמָר [ד-אָמָר]
שאמור	דָּאָמָר [ד-אָמָר]
שאמור	דָּאָמָר [ד-אָמָר]
שאמנו	דָּאָמְרִין [ד-אָמְרִין]
שאנו חנו אומרים	דָּאָמְרִין [ד-אָמְרִין]
שאמרת	דָּאָמָרָת [ד-אָמָרָת]
שהפקיד	דָּאָפְּקִיד [ד-אָפְּקִיד]
שהפקידו	דָּאָפְּקִידּוֹ [ד-אָפְּקִידּוֹ]
שאקו בור אוותם	דָּאָקְרִינְהוֹ [ד-אָקְרִינְהוֹ]
שבין	דָּבֵין [ד-בֵּין]
שאנחנו צריכים	דָּבָעִין [ד-בָּעִין]
נגד רצונו	דָּבָעָל (כּוֹרָחָו)
שאדם	דָּגְבָּרָא [ד-גְּבָּרָא]
של הגדל	דָּגְדָּול [ד-גְּדָּול]
שגזל	דָּגְלָה [ד-גְּלָה]
שגזל אותה	דָּגְלָה [ד-גְּלָה]
של הגולן	דָּגְלָן [ד-גְּלָן]
של גמלים	דָּגְמָלִי [ד-גְּמָלִי]
של הגנבים	דָּגְנָבָא [ד-גְּנָבָא]
שעשה (אותו) יותר גרווע	דָּגְרָעִי [ד-גְּרָעִי]
ששלבי	דָּדִידי [ד-דִּידי]

ג

ממוני על	גָּבָּא
אצלה	גָּבָּה [גַּבָּה]
אצל	גָּבִּי
אצלו	גָּבִּיה [גַּבִּיה]
אדם	גָּבָּרָא
יוטר	גָּדוֹלָה
גודלים	גָּדוֹלּוֹת
הגימה	גָּזְוָמָא
קנקנים	גָּוּלְפִּי
בעצם	גָּוּפִּיה [גַּפִּי-הָוָן]
בעצמכם	גָּוּפִּיכּוֹ [גַּפִּי-כּוֹ]
הגורן שלו	גָּוּרְבּוֹ [גַּרְבּוֹ-הָן]
גדotta	גָּזָזָה [גַּזָּה]
הצמר שגוזים ממנו	גִּזְוּתִיה [גִּזְוּתִיה]
גִּינְגִּי (עובדי גינה)	גִּינְגָּאִי [גִּינְגָּאִי]
חיצים	גִּירִי [גִּירִי]
גילה	גִּלְיָה
גִּנְבִּים	גִּנְבִּי [גִּנְבִּי]
אדמה / עפר	גִּרְגִּישָׁתָא
עשה אותה יותר גרווע	גִּרְעָה [גִּרְעָה]
מגשימים בקרקע	גִּשְׁוָשָׁאִי [גִּשְׁוָשָׁאִי]

ג

זאת	דָּאָת
מצד האבא	דָּאָבָּא [ד-אָבָּא]
שלABA של להלם	דָּאָבָּהּוֹן [ד-אָבָּהּוֹן]
שהגביה לו (שנתן לו לגבות)	דָּאָגְבִּיה [ד-אָגְבִּיה]
של האגם	דָּאָגְמָא [ד-אָגְמָא]
שהחזר אותה	דָּאָהְדָּרָה [ד-אָהְדָּרָה]
שהועילו	דָּאָהְגּוֹן [ד-אָהְגּוֹן]

ה

לקבלת הביאור המלא שלחו את המילה 'ቢיאור' למספר 0583730000

במפורש	בפִּירּוֹש [ב-פִּירּוֹש]
בסחרה	בְּפִרְקְּמָטִיא [בְּפִרְקְּמָטִיא]
בצילא	בְּצִילָּא [בְּצִילָּא]
בצוריין	בְּצָרְוִין [בְּצָרְוִין]
בצירפא	בְּצִירְפָּא [בְּצִירְפָּא]
בקב	בְּקָבָּב [בְּקָבָּב]
בקופא	בְּקָוְפָּא [בְּקָוְפָּא]
בקרא	בְּקָרָא [בְּקָרָא]
ברודטלייטה	בְּקָרְטְּלִיְּתָא [בְּקָרְטְּלִיְּתָא]
בר	בְּרָה
ברדשונה	בְּרָדְשָׁוֹנָה [בְּרָדְשָׁוֹנָה]
ברבי	בְּרָבִּי [בְּרָבִּי]
ברזוניותא	בְּרָזְוּנִיתָא
ברדי	בְּרָדִי
ברדיה	בְּרָדִיה [בְּרָדִיה]
ברשותא	בְּרָשְׁוֹתָא [בְּרָשְׁוֹתָא]
ברתא	בְּרָתָא
בשבח	בְּשִׁבְחָה [בְּשִׁבְחָה]
בשפוטני	בְּשִׁפְטוֹנִי [בְּשִׁפְטוֹנִי]
בשיטה	בְּשִׁתְּתָא [בְּשִׁתְּתָא]
בשללא	בְּשַׁלְאָה [בְּשַׁלְאָה]
בשמי	בְּשָׁמֵי [בְּשָׁמֵי]
בשנתנו	בְּשִׁנְתָּנוֹ [בְּשִׁנְתָּנוֹ]
בשםעו	בְּשִׁשְׁמָעוֹ [בְּשִׁשְׁמָעוֹ]
בת	בְּתִי
אחרון	אַחֲרָוֹן
אחרוי	אַחֲרִי

נעלם שאלת
אקטואלית שעלה
ונובל לענות עליהם
מלימוד הגمرا.

אליקו אלקטرونיקה

בנוסף לכך, כ' אחרי כמה דקות קפוץ היה צעקה מהר'
החוורט ציער כההיה, ארבל שוכן יהיה מילא נסחairs.
לפיגור החשאות היה מלחין והו מסריך גם נסחairs.

בזקיקה נאנפנאות ייחזק אם נגלי החלטה כי
התקוויה הימית עשויה לאווקטן אונר גער
בגיה וחויהenn לא היה חweis הוא היה פונט פראט
ונהיר גאנדרען אלהא היה היחזק נאוקעה החלטה כהוועיד

וננברור לנו שן ההפוכה וההעדרים מפוזרים נקיים
בשאלה ממה הולך, חותם נזע חוויכר שיבוא
את השפעה סכום הפעאה נכון על אבאה וצאנה או רוחנית
וירק גאנט, ציר למס הוכיח גאנט וציר גאנט קראיז
לפניהם הפעה הולא נזע לא פא מא הולא
ובזע היה אחוועגן לא היה ערוץ ניאולו היון גאנט
ויען לא היה קרייז נזה שקרה ופא כו פא סכא
היא לא ברייך גאנט ציר גאנט או צאה או רוחנית
גאנט זקוק, חוץ נכה בסען ציר גאנט ניאולו כב/ברייך
זאלם לה האזען אונז אחוועגן לא גאנט נה קורה
אחוועגן לא גאנט ציר גאנט אונז נה קורה
לפניהם הפעה לא גאנט ציר גאנט אונז נה קורה
לפניהם הפעה לא גאנט ציר גאנט אונז נה קורה

בזק והם יריגו גנום את ק' א' הפק'

יקורות: גمرا בא מציעא דף ל"ז ע"א.
רמב"ם הל' נזקי ממון פרק ד' חל' י"א.

לאחר שלמדנו את דף לג.

השאלה לcheidוד ולא ל מבחוץ

בנה נס נטה הנכון שעת חנוך
המקודר עוקה לו ייקו מהונכה נטוא ונא
נשירות מארת וחירם נזיעם, שם צע
האנוכר חנוך היה קרי' שם חיוק וערוח אקייא
נקבואי וננווק' נס פולע ייקו החנוך הייה' מילקה

היה לנו ניומן כהיר שכך צבאי היה בראיך ג'קופי
அஹூர்ஜ்சா க்காலி ஸ்ரீ ஹக்ராஜ் புரியா,
הסְגִ'ה הַיְה אֶלְעָם נְאָמָר יְמִין רְקָאָקָר צְבָאָה
גַּאֲזָה נְחֻנָּעָן הַמְּלֵךְ רְאַזָּה וְגַע חַ'אָה אַתָּה என்று
אַזְקָאָה יְמִינָה אַזְקָאָה אַזְקָאָה אַזְקָאָה אַזְקָאָה
הַיְה אֶלְעָם נְאָמָר יְמִין רְקָאָקָר צְבָאָה
הַיְה אֶלְעָם נְאָמָר יְמִין רְקָאָקָר צְבָאָה

הבָּאֵל בשְׁמֵי נוֹתֵן ועַל היְהִי כבָּגָד נטָבָל
הבָּאֵל אזֶה אמְלָא כחַדְרָת סנְוִיכָה ככָּסֶף גהַחֲצָעִין נכָּנָה
נכָּנָה יעַל כלְבָד שלְבָד אמַת יעַל כנָה קוּנָה גבָּטָה
ויְהִי כבָּגָד החַדְרָת נוֹתֵן ועַל גבָּנָה ועַל
חלְבָד כנָה זקָן, וזֶה כלְבָד אזֶה קוּנָה גבָּטָה
אזֶה כבָּגָד יעַל חלְקָה כזֶה החַדְרָת גבָּנָה
כמְבָרָךְ.

הԵגיר הסכימא וקע ייבא גאנק סייג' נה שהייה גראיך
ויעכל אחריו כנה זקיעו, וויאן מהטאי זענער
וילג החערליג איה קאריט חריטיטים ורכז קאוי
אוחז רכטס גהסוליג גאנט גראט וויבא, זענער לא
וועטאי גראיאט וויסטער צאנט זענער נאנט

לאחר הדיוון עם הרב
רוצחים לדעת מה התשובה שלנו
זין בסוף החוברת עמ' 48 סעיף 6

של בעליה	של בעליה	דמירה [ד-מר-ה]
של בעלי	של בעלי	דמירה [ד-מר-ה]
שמשלים	שמשלים	דמשלים [ד-משלים]
שנשבע	שנשבע	דמשתבע [ד-משתבע]
שיימצא	שיימצא	דמשתכח [ד-משתכח]
שאתם שוניים (לומדים)	שאתם שוניים (לומדים)	דמתניתו [ד-מתניתו]
שהמשנה שלנו	שהמשנה שלנו	דמתניתין [ד-מתניתין]
SHIPRET	SHIPRET	דמתרגם [ד-מתרגם]
חבית	חבית	דןא
של הנגzel	של הנגzel	דנגzel [ד-נגzel]
שנוה	שנוה	דניתא [ד-ניתא]
ש-נאמר	ש-נאמר	דנימא [ד-נימא]
של ניסן	של ניסן	דניסן [ד-ניסן]
שהרבה	שהרבה	דנפיש [ד-נפיש]
של עצמו	של עצמו	דנפשה [ד-נפש-יה]
שישית	שישית	דנקא [דנקא]
של הנשים שלהם	של הנשים שלהם	דנשותיהם [ד-גשותיהם]
שסובר	שסובר	דסבר [ד-סבר]
של הסיפה	של הסיפה	דסיפה [ד-סיפה]
שעשה	שעשה	דעבד [ד-עבד]
שעשית	שעשית	דעבדת [ד-עבד-ת]
שעשויים	שעשויים	דעבדי [ד-עבד-י]
שהעה	שהעה	דעלויי [ד-עלויי]
דעתו	דעתו	דעתיה [דעת-יה]
שפטור	שפטור	דפטור [ד-פטור]
של העיר צור	של העיר צור	דצור [ד-צור]
שקשרורים	שקשרורים	דצורוין [ד-צورو-ין]
ש (AMILIT KISHO)	ש (AMILIT KISHO)	דקא [ד-קא]
שםקדמים	שםקדמים	דקדים [ד-קדמים]
SKUtan	SKUtan	דקטן [ד-קטן]
SKUtnim	SKUtnim	דקטנים [ד-קטן-ים]
שעומדת	שעומדת	דקימא [ד-קימא]
SIDUON	SIDUON	דקימים [ד-קים]
שעמדו	שעמדו	דקם [ד-קם]
SHMKNA	SHMKNA	דקמקני [ד-קמקני]
שוקונה	שוקונה	דקני [ד-קני]

ש-כל	דכל [ד-כל]
של כשות	דכשותא [ד-כשותא]
שכחותב	דכתייב [ד-כתייב]
טוריד	דל
של לא	דללא [ד-לא]
של לא	דללאו [ד-לאו]
של אחרים	دلאחרים [ד-לאחרים]
של דעתה	دلדעתה [ד-ל-דעטה]
של לוי	دلוי [ד-לו]
של לוקח	دلוקח [ד-לוקח]
שמעחל	דליחיל [ד-לייחיל]
שאין	דליכא [ד-לייכא]
שאין	דלית [ד-לית]
אוולי	דלאמיא
שלענין	דלענין [ד-לענין]
שםהגוף שלה	דמגופה [ד-מ-גופה]
שייגנב	דמגנבא [ד-מגנבא]
שמדעתם	דמדעתן [ד-מ-דעטה-ן]
שונאמן	דמהיימן [ד-מהיימן]
שמעמידים	דמוקרים [ד-מויקרים]
שאנחנו מעמידים	דמוקמיין [ד-מויקמיין]
שמוריידים	דמורידין [ד-מוריד-ין]
של המחת	דמחטא [ד-מחטא]
דומה / מהיר	דמוני
דומה	דמוניא
שמתחייב	דמיההיב [ד-מייחיב]
של המלה	דמלולה [ד-מלולה]
של המלך	דמלכה [ד-מלכה]
של הדבר	דמלתא [ד-מלתא]
שםכניםיסים	דמעילילין [ד-מעיליל-ין]
שהמפקיד	דמפקיד [ד-מפקיד]
שמקבל	דמקבל [ד-מקבל]
שהמקום שלה	דמיקומה [ד-מיקומה]
שקניין	דמיךח [ד-מיךח]
שםקנה	דמקני [ד-מקני]
שוחכם זה / של חכם זה	דמר [ד-מר]

ונעלת שאלות
אקטואליות
שליטה
ונובל לענות עליהם.
מלימוד הגمرا.

אסקימוי קבורי

ו' הגן סדק נעליכם גת צב.

88/1978 נס צבאי בתקופת מלחמה או מלחמת מוגדרת כמלחמות אזרחית או מלחמות מזוונת. מלחמות אזרחית היא מלחמה בין ממשלה או בין ממשלה וארגוני טרור או מלחמה בין ממשלה לבין מיליציה או מלחמה בין מיליציות. מלחמות מזוונת היא מלחמה בין מדינה או בין מדינה וארגוני טרור או מלחמה בין מדינה לבין מיליציה או מלחמה בין מיליציות.

בגונלו כ-80% נקי וAKER עיניה נקי, מילוי אומדן גורם נמי עיניה נמי, כאר חיה גלגול נמי או יותר חזקה גלגול נמי עיניה
טה אוחזת אונרלגי הינה טה כרוכ וטה אוחזת
טח לה כרוכ, צעף אקספליזט או היה נמי
אוחזת סולו וטמי הנטירל האנטיביאט אורה
שאחת נמת אפרוח גליקוזה נמי, וטמי נמי טם
הווארינט ראה שוג, וזה אונרלגי אונרלגי
פראז אטמי עיניה נמי וקח גלגול אטמי עטמי
תוקף קרייזט.

עם מי הדרין?

לאחר שלמדנו את דף לו:

ההיבר נתקל בפער של 8,750 נק' (7%) בין הוצאות הכספי וסכום הוצאות הכספי. סכום הוצאות הכספי נזקק ל-1.5 מיליאון נק' על מנת שסכום הוצאות הכספי יתאפשר. סכום הוצאות הכספי נזקק ל-1.5 מיליאון נק' על מנת שסכום הוצאות הכספי יתאפשר.

ב' נחיר שער גת יתקיר נאנו בדורינו דרכו,
נה דע שרגת גת עלי ואז נז נא נא גת
האי גת אקד איזער, הס יאנזיג הנאהה וועלען
נא הילען קזח חעריאט גראונד האסניציאט.

לאחר הדיון עם הרב,
רוצים לדעת מה התשובה שלנו
כיוון בסוף החוברת עמי 49 סעיף 7

ההוא		האיך
הדיינים		האללים
הاما		האם
תן		הכ
הבל / חום		הבלא
הרims		הגבייה
הרims אotta	[הגבייה-ה]	
גדל		הגדיל
הקיץ (הomon שטושים גורן)		הגורון
המmono על ההקדש		הגוזב
זה עם זה		הדמי
הקל וחומר / הדין		הדין
המחיר		הדרמים
חזר		הדר
חוורת	[הדר-א]	
חוורת	[הדר-ה]	
חוורים	[הדר-י]	
אותו		ההוא
אותה		ההייא
אותו הדין הוא (גם כ')		הוא הדין
מפנוי		הויאל
היה		הוה
היז		הוו
הוא / נהיה		הווי
היא / נהייתה		הווא
הם / נהיו	[הוויין]	
מי שנכנס לטופל (בשדה)		הירוד (ה-ירוד)
זהו		הייןו
היכן		היכא
אייר		היכי
ממנה		הימנה
הנחה		הינוח
זו		הך
כאן		הכא
כך		הכוי

שקרים	דקרו [ד-קרו]
ששנינו	דכתבי [ד-כתבי]
שרב / של רב	דרב [ד-רב]
שרבא / של רבא	דרבא [ד-רבא]
שרבה / של רבה	דרבה [ד-רבה]
שרבי / של רבி	דרבי [ד-רבֵי]
שרבי עקיבא / של רבי עקיבא	דרבי עקיבא [ד-רבֵי עקיבא]
של הרישיא	דרישא [ד-רישא]
שאלת אותה	דשאלה [ד-שאלַה]
שבהשבועה	דשבועה [ד-שבועה]
שהמתין	דשהא [ד-שהא]
ששווה	דשווא [ד-שווא]
שםה שגבו	דשומא [ד-שומא]
שםתה	דשכיבא [ד-שכיבא]
שמצויים	דשכיחי [ד-שכיחִי]
של השכירות	דשכירות [ד-שכירות]
שאولي	דשמא [ד-شمָא]
של שמואל	דشمואל [ד-شمואל]
ששתקתי	דשתיקי [ד-שְׁתִיקִי]
ששתל	דשתל [ד-שְׁתָל]
של השור	דתורא [ד-תוֹרָא]
שתחיה	דתחיהו [ד-תחיהו]
ששנה (שכתב)	דתנא [ד-תנן]
ששנו (שכתבו)	דתנו [ד-תנו]
ששנינו בברייתא	דתניתא [ד-תניתא]
ששנינו במשנה	דתנן [ד-תנן]
ששניהם	דתרוייהו [ד-תרויִי-הו]
ששוני	דתרי [ד-תרי]
של תשרי	דתשורי [ד-תשורי]

לאחר שלמדנו את דף לו.

נעה שאלות אקטואליות שעלה ונובל לענות עליהם מלימוד האגדה.

סוחב העיתונים

מכתב שליחת גמר כנה בפי ג'נארה, וזה נאותו
ויאת עתה וזה של הסכימה נאותו נשיין, רונם
הנישג'אנטוקה הדריכו את זרכ' ג'ונדק' ואחריה
כ' בס' מא ל'ג' נהמת את האיתר'ו'ה המת' נו'ג'יא
אל ג'ונטוקה.

זאת יקרה מה שגואל אחריו לא גואל אכזר
היה נער אבוי לירא ייחד כאחד צער ווילגואל
למי והרבה יורה נסחף לחולבך בזאת נטה
ו��ת נטה, ונזה גם שאורחית הימין הולך צער
ולק צערו אחים וככל חרגת מארען עז נעריהם
ונתק העירם להרמיה רל עליי סלגדיא.

בזק יסוד מורה כיתת הכטוטה או הערמ' וראם זעיר
בזק צבאי גתקן או נושא', הרה הדריך את
בזק צבאי גתקן והאמורה גאלעת וחורה או צבאי
בזק צבאי גתקן גאלעת וחורה או צבאי גתקן גאלעת.

אחר קה' יט היה ז' והר' ה' לר' נזר לאות
ה' אב' וח' נסיגת'ה ה' נ' הנזיר, והוא
פרק אתקון גראכון ונשאקה גראקה ויה
אנגה אונזאקי רוחאנק אונזאקי קראז.

העיה נושא היה גזע, והוא ליה נשי נאבק
ארחגאות האכזרה גזע היה שוען אכזרי ור-
בוקר האמץ פרק עליו מסר צוחק גנאיו,
וזען ניז'י בוקר היה שאגר גז' זעיר
גערן וסוחה גאנטו צויען או שעניא גדריא
כערן וסוחה גאנטו צויען או שעניא גדריא
כטסאנט האוד מסר כי האמץ הח'יז' זער
לעניאו גזע נספ' הצעיר.

וְאֵת שָׁמֶן כַּאֲחָר כֹּה אָמַת הַלְּבָנָן חִיִּים בְּקָדְשָׁם
גַּתְנָה כְּבָשָׂת נְזָרְנִים נְזָרְנִים נְזָרְנִים
נְחִיּוֹת גְּלִילִית וְלִפְעִית רְחוֹת הַיָּם וְנִסְתְּרִיאָה
תְּחִיּוֹת שְׂמִינִית הַמִּגְדָּל וְחִיּוֹת הַכְּלָמִיד
גְּרִינִית וְלִבְנִית וְגִימָנִית נְצִירִית וְנִעְמָנִית נְכִסִּית

כשהו מופיע בדף הפייסבוק של חילוץ ים המלח, הוא מזכיר שמדובר במקרה אחד בלבד.

מה לדעתם הורה הרב לדוד?
מקורות: גמרא באב מציעא דף ל"ז ע"א

**לאחר הדיוון עם הרב,
רוצחים לדעת מה התשובה שלנו
עיין בסוף החוברת עמ' 49 סעיף 8**

הזה	הלה
הלאומי ל'	הלאומי [הלאומי-יד]
הloatי לי	הLOATני [הLOAT-ני]
משתה (סעודה)	הLOAT
הקונה	הЛОוק [ה-ЛОוק]
לכן	הלוֹך
הלהכה	הלוֹכתא
הקונים	הלוֹקוּחוֹת [ה-ЛОУХОТ]
הכמאות	המדוֹה [ה-МОДА]
שנמדד	המדוֹוד [ה-МОДОД]
המורישים / אלה שיירש מהם	המוֹרִישִׁין [ה-МОРИШ-ИН]
שספרו אותו	המנוֹוי [ה-МОНОЙ]
חפש לבטחון על הלוואה	המשכוֹן [ה-МШКОН]
מי שמרוויה	המשתכר [ה-МОШТЕР]
אלה	הנֵי
אלו הדברים (דווקא)	הנֵי מַילֵי
הנichaacha	הנֵיתָה [ה-НИТИТ]
אלה	הנֵך
הנסתר	הסמוֹוי [ה-СМОИ]
העלאה אותה	העלָה [ה-УЛЯ]
המקל שמצמיד את הבהמות	הצמלד [ה-ЦМЕД]
הפניות	הקרנות
ההורחה	הראייה [ה-РАИЯ]
הכבשה	הרכול [ה-РЧАЛ]
הרי אני	הריינி [ה-РЯНИ]
השקייעו	השביחו [ה-ШВИХ]
ששקלו אותו	השקל
עכשייו	השתא
שותבעים אותו (בבית דין)	התביעה [ה-ТВИУХА]
שם	התם
תקנו תקנה	התקינו [ה-ТАКИН]

הבל / חום	הבלא
הרמים	הגביה
הרמים אוטה	הגבייהה [הגביה-ה]
גדל	הגדיל
הקיין (המן שעושים גורו)	הגורו
הממונה על הקדש	הגובר
זה עם זה	הDOI
הקל וחומר / הדין	הדין
המחיר	הדמיים
חזר	הדר
חוורת	הדריא [הדר-א]
חוורתת	הדרה [הדר-ה]
חוורותים	הדרי [הדר-י]
אותו	ההוא
אותה	ההיא
אותו הדין הוא (גם כן)	הוא הדין
מןפנֵי	הוואיל
הייה	הוה
היו	הוו
הוא / נהיה	הוֹי
היא / נהיתה	הוֹיא
הם / נהיו	הוֹיין [הויין-ין]
מי שנכנס לטפל (בשדה)	היוֹיד [ה-יורד]
זהו	היבנו
היכן	היכא
אייר	היכי
ממנה	הימנה
הנחה	הינוח
זו	הך
כאן	הכא
כך	הכוי
כך עכשווין (האם כך)	הכוי השטא
הארנק	הכיס [ה-כיט]
הכירו אותו	הכירוהו [הכירו-הו]

נעליה שאלות
אקטואליות
שעלתה
ונובל לענות עליהם
מלימוד הגمرا.

קיים בהר הירדן

**מה אומرت ההלכה בכזה מקרה ומה היה עליו לעשות,
מה לדעתכם ענה הרוב למנהל אתר הקיקים?
אריהו... וברא הארץ**

**לאחר הדיוון עם הרב,
רוצחים לדעת מה התשובה שלנו
יעיין בסוף החוברת עמ' 50 סעיף 9**

3. תשובה לדף לד. - נסקי לין

תשובה קצרה: דמי הכפל שמשלם הגנב יגינו לשגב על עצם הסכמתו במקור לשלם לארכנו את דמי האניביה.

אחרי שלמדנו שגנבו שנטפס משלם קנס כפלי של הסכום שגנבו, ואחרי שלמדנו שם שומר שמר בחינם לחברו על החփץ הזה שגנבו והוא שילם לבעל החփץ את דמיו אחרי שגנבו הוא זה שמרוויח את הכפל, בגמרה במסכת בבא מציעא דף לד. בותבת דעת ר' חייא בשם ר' יוחנן שלא רק אם השומר שילם על החփץ שגנבו הוא מקבל את הכפל אלא גם אם הוא רק היביע ואמר שהוא ישלם גם אם עוד לא שילם בפועל הוא מקבל את הכפל בשיתפותו את הגנוב, בגלל שבר עצם הסכמתו לשולם משחררת את הבעלים מחדצאה לגניבתו.

וכו פוסק הרמב"ם בהלכות שאלת ופיקודו פ"ח ה"א שאין צורך שהשומר ישלם בפועל כדי שיקבל את הרפל אלא גם אם רكب אמר שישלם כבר הרפל גיעש אליו.

ולבנו גם במקרה שלנו שגב שהוא אדם ישר ורציה לשלם לארכנו את דמי החפץ גם שעדיין לא שילם, הכפל שהגנוב ישלםילך אליו כי כבר בעצם הסכמתו לשלם ולקיים האחוריות של הגניב אליו הוא מחייב את הקנס שהגנוב יצטרך לשלם.

4. תשובה לדף לדב: - הטענה האנאל

תשובה בקצרה: היה אסור לתחמיר להשליך את הטלפון בלי לדבר שוב עם המאבד, ועל חימיר לשלוח לו אם מתייר הטלפון

רומי ישבארנו רישיון האבטוחים בישומן הינו זב יייסרל אט ברפל'ו
תשובה בהזיהה: בוגרואה במסכת בא מציעא בפרק המפקיד מביאה מקרה באדם ששמר
לחבירו על חפץ בחינם והחפץ נגנבו, שהדין הוא שאם השומר [שבעיקרונו פטור מלשלם
לבעלים על החפץ כי הוא עשה לו טוביה ולא התבווין לחת אחירות כל בר גדולה על
החפץ, אם הוא כו] החלטת לבא לפנים מון הדין ולשלם, בשימצא הגנב והגנב ישלם כפלו

ואומנות הגמרא שבמקורה שהשומר אמר שלא ישלם ואחר בר חזר בו ואמר שישלם גם אם שעדיינו לא יזילם הוא מכרל אם ברפל רבי הולרים אחורי בברר האחורי יזאמן

גם במקרה שלנו ביוון שתמיר שמע מבעל הפלאפון שהוא מחליט שהוא בן רוצה בסופו של דבר את המבשר, לאחריותו הייתה להסביר אותו לבעליים וביוון שאפירלו לא התקשר לשםיע מהמazard אם הוא רוצה אותו או לא וזרק אותו לאשפה על דעת עצמו תмир חייב לשלם למאード אם מחביר הטלפון.

תשובה בהרחבה: במשנה במסכת Baba Metzia פרק המפקיד דף לג: מโบราר החילוק בין שומר חינם לשומר שבר כו' שבעוד שומר שבר אם נגנב או אבד לו החפש שהפקדתי بيדו לשמירה עלייו לשלם לי את מלאה הסכום כי הוא מקבל בסוף על השמירה בדיקת שביל זה שהוא לוקח אחריות מלאה להחזיר את החפש בריא ושלם, שומר חינם אינוכו אלא הוא רק עושה לי טוביה שלא יקרה לחפש הרבה מהנזקים שיבוללים לקרות לו בשאיו עלייו שומר בכלל אבל כיון שהוא רק עושה לי טוביה ולא מקבל בסוף וננתן שירות למקרי נזקים לבן אין עלייו חיוב תשולם בגניבה ואבודה אלא אם כי פשעי ריגימירבה

מבחן ששה שאל שמר לרוני על הקורקינט החשמלי בהתקנבות בלבד ולא בשכר, הדין הוא שבקשර לדורקי נזק של גניבה שאל אומר לרוני שעם כל הכבוד מה שהוא הסכימ זה לשמור לו בלבד אר לא לחת אחריות ולשלם על הנזקים, וכן שאל פטור מן התשלומים. אמן אם שאל היה עוזב למורי את השמירה ואז היה נגנב הקורקינט הוא היה חייב כי גם על שומר חינם יש אחריות שלא לפינויו בנסיבות הבאה]

2. תשובה נוספת לדף לגן - הקורקינט אפליקצי

תשובה קצרה: אף על השקלים העודפים ששילמה חברת הביטוח יישארו אצל דותן מנהל הבנק.

תשובה בהרחבה: במקרה במאםת בבא מציעא דף לג: כתוב דין שגנבו שותופים אותו בגיןתו קונים אותו לשלמו כפל שזה אומר לשלם פעמיים את מחיר החפץ שגנבו, וממשיכה וכותבת המשנה שבמקרה שהגנב גנב את החפץ לא מבעליו אלא משומר ששומר על החפץ התרשם הכספי שהגנב משלם ישתנה למי יגיע: שם השומר אמר לבעל הבית "תשתרן בלבד עם הגנב אני שמרתיך לך בחינוך ולא לך חתני על עצמי אחריות שלא יגנבי" מכיוון שבעל הבית מסתדר בלבד הוא גם יהיה זו שיקבל את הכספי לעצמו אם הגנב ייתפס.

לעומת זאת אומרת המשנה כי אם השומר אמר לבעל הבית שאמנם מן הדין אין עליו חיובו לשלם לבעל הבית על החפץ שנגנב כי מכיוון שהוא שמר בחינם הוא לא יהיה אחראי עליו לעניין גניבות אך הוא מעדיף לפנים משורת הדין לשלם לבעל החפץ את דמי הנזק כדי שלא יקרה שמחמתו יהודי יינזק חיללה ובכו, אזי אם ייתפס הגנב הכפל שנחביב אותו לשלם ילך אליו הושיבר ווישטב נעל בקצת ולא אל הרצלאים

גם כאן בסיפור של הביתוח ביוון שודתו שייחרר את דוד מכל הספר ושיילם לו את כל הבסורה ולקח על עצמו את הטיפול בתיק הוא יקבל את כל הבסת מהביתוח ולא דוד.

תשובות לשאלות שדנו יחד בבית המדרש.

5. תשובה לדף זה. - חפץ מהו?

תשובה בקצרה: למatters שגבו מרוני את החפצים בהיתר גמור בכל אופן הדין שעל אנשי הרוחזאה לפעול להסביר לרוני את חפציו שגבו ממוני ורוני ישלם להם את הכספי.

תשובה במסכת Baba Metzia בדף ל"ה ע"א מדברת הגمراה במקורה של אדם ששמר על חפץ אצלחו והוא פרה והשומר פשע בה והוא לרעות באחיו מקום שללא שמייה עלולה להיטרפ שם, והוא לא נטרפה באחיו אלא מטה מוות טבעי.

תשובה
בהרחה:

בגמרא במסכת בא מוציא בפרק המפקיד קיימת מחולקת בסיפור דומה לשלו, באדם שהפקיד אצלחו פרה והשומר פשע בה והוא לרעות באחיו מקום שללא שמייה עלולה להיטרפ שם, והוא לא נטרפה באחיו אלא מטה מוות טבעי.

דעת אבי שהשומר חייב לשולם כי אנחנו אומרים שעצם חסרו השמירה יחד עם זה שיתכנן שמזוג האויר השונה באגם גורם לה למות מהחייב את השומר בפשיעתו.

לעומתו דעת רבא היא שהשומר פטור מכיוון ש"מלאר המותות" מה לי הבא מה לי התמ" שאם היהת אמורה למות עבשו מוות טבעי [שהרי בך מטה] לא אכפת לנו הפשיעה שיצאה לאגם אלא מילא הייתה בך גם בבית שלו ופטור השומר מלשלם.

והרמב"ם בהלכות שכירות פרק ג' הלכה י' כותב "פשע בה ויצאת לאגם ומטה שם בדרכה פטור, שאין יציאתה גורמת לה שתבוא לידי אונס זה הויאל ובדרך מטה מה לי בבית שומר מה לי באגם" בולמר שלhalbנה פוסק הרמב"ם בדעת רבא שהשומר פטור.

לכן גם במקרה שלנו כיון שהכלב היקר מת מוות טבעי בחוזות הדעת של הווטרינר אם כן אין לגרעון טענת ממו על בני ובני פטור מלשלם לו על הכלב היקר, ולא יותר לנו אלא להשתתף בצערו.

ודנה הגمراה האם במקורה כמו שלנו בשירצה לשולם ולקלל חוזה את החפצים יש להסביר לו את החפצים או לא, ובמקרה מהפסק בחומר דברים שאומר "וועשית היישר והטוב" שעליינו להיות טובים מעלה למוצע וגם במקרה שאינו חייבים להתעלות מעלה עצמנו ולעשות טוב לשני.

לכן גם במקרה שלנו מעיקר הדין על אנשי הרוחזאה לפעול להתחשב ברוני ולעשות כל שביכולתם כדי להסביר לו את חפציו שחשובים ויקרים לו אישית, למatters שהם צדקו במה שגבו אותם ממוני.

6. תשובה לדף זה. - עיקון אקלט/or蔴

תשובה בקצרה: דני המוכר בחרנות חייב קודם כל לשולם לאליקו בעל החרנות את מחיר שווי הגנבה ורק לאחר מכן הוא יכול לדון עם הצער שעשה לו טובות ולנסות לחייב אותו על מה שקרה בעת שמהר.

תשובה במסכת Baba Metzia נחלים רב ור' יוחנן במקורה ששומר מוסר את השמירה על חפץ לשומר אחר וניזק החפץ כשהשומר השני שמר עליו, האם יש חייב על השומר הראשון לשלם לבעלים על עצם זה שהפר לו את הבתחו שהבטיח שישמר והעביר את השמירה לאדם אחר או שהוא מחייב שגמ ההוא השני שקיבל את השמירה הוא גדול ובר דעת שאפשר לסמור עליו השומר הראשון יכול להוציא את עצמו והעסק של בעל הבית יהיה רק עם השומר השני.

והרמב"ם פוסק להלכה שחלק מהאחריות של השומר הראשון היא לא להעביר את החפץ לשומרים אחרים ולכו בעצם מה שהעביר הוא ל לוקח אחריות על כל מה שיקרא לחפץ אצל השומר השני כולל אם ייגנב החפץ וכדו'.

לכן להלכה דני שחלק מתפקידו בחרנות הוא גם לשמור על החפצים בלבד למכור אותם, אסור היה לו להעמיד את הצער לשומר על החרנות במקומו ובאשר קרה הנזק הוא צריך קודם קודם כל לשולם לאליקו ואח"ב ידו עם הצער על חלקו בעניין.

תשובה
בהרחה:

בגמרא במסכת בא מוציא דף ל"ז ע"א כוותבת מה הדין במקורה כמו שלנו באדם שאמר לשנים שגנב מאחד מהם ולא יודע מהם גנב ושניהם טוענים לו "מנני גנבת", שדעת ר' טרפון שיחזר לשניהם.

ושואלת הגمراה סתירה ממשנה אחרת במקורה של אדם שגזל אחד מהמשה אנשים ולא יודע אייזה מהם גזל ובכל אחד מהם תובע את הכספי, שהדין האמור שם שמניה גזילה בינם ומסתכל, ומתרצת הגمراה שהחילוק הוא האם הוא בא לשולם רק מה שמחייבים אותו אם תפסו אותו, או שהוא בא לחזור בתשובה מהגנבה ורופא לצאת גם ידי שמים, שמאך הדין אם לא רואה לצאת

המשך <>

המשך:

צדיק גם אנחנו לא יכולים לחייב אותו יותר ממה שגנבו וכך יניח בינויהם ויסטלק, אך אם רוצחה לחזור בתשובה ייתן לבב אחד בכלל שאף שימושו פה עכשו בעצם גונב אותו בחזרה בכ"א הוא העיקר ישלם ויחזר מה שגנבו למי שגנבו ממנו.

לכן אמר הרב לדוד כי ראוי מאד בשבא לחזור בתשובה שישלם לשני השכנים שטוענים ולא מוחלים על הגניבה העיקר שיחזר בוודאי למי שגנבו ממנו

9. תשובה לדף זה – קיקים עעל הילך

התשובה בקצרה: הרב ענה למנהל האתר שאחראית הקבלה לא קשורה עצמה לעסק כי הם באו יחד והעבירו לה את התקיקים זה בפניהם ולא הייתה צריכה לזכור ולהפריד איזה תיק שירק למי.

תשובות בהרחבה:

ובענין המריביה בינויהם ולמי מהם יש לחת את התקיק המבוקש ולמי ניתנו את התקיק האחרון שיישאר, הרב הראה למנהל אתר הקיקים כי בנושא זה בדיקת קיימת מחולקת במשנה בבבא מציעא בסוגיא שלנו, שדעת תנא קמא במשנה שבינו שהתיק הפשט וודאי של אחד מהם אם כן נתנו אותו למישחו ובשוויו ניתן מותך תיק המריביה לשני ומה שיישאר בתיק המריביה נניח אצל מנהל הקיקים עד שיקרא אחד משלהם דברים או שאחד מהם יודח או שיגיעו לפשרה או שיבא אליו הנביא ויגיד לנו למי באמת שירק התקיק.

ור' יוסי חולק במשנה וסביר שבידי שהשקרן וודאי יפסיד שזה יגרום לו להודאות, לא נוותנים להם אף תיק עד שיגיעו להסדר בינויהם או אחד מהם יודח.

ולhalbכה פוסק הרמב"ם בדעת תנא קמא שמנהל האתר בן ייתן לבב אחד מהם במזו שווי התקיק השני שלא רצוי לऋת, והשאר מתיק המריביה ישאר אצלו עד שישכימו בינויהם או עד שיודה אחד מהם או עד שיבא אליו.

דף ליד עמוד א'

1. איך תירץ רבא את הקושיא?

2. מה קשה לפוי תירוץ זה מהברייתא?

3. איך תרצה את הקושיא?

4. מדוע הבעלים מקנה רק את הבפל, ולא את הגיזות והחולדות?

5. מהו הנוסח השני בתירוץ רבא?

6. באיזה קניין קונה את הפרה לפי הנוסח הראשוני, ובאיזה לפי הנוסח השני?

7. מתי קונה לפי הנוסח הראשוני, וממתי לפי הנוסח השני?

8. לפי הנוסח השני, מדוע לא קשה הקושיא מגיזות ולולדות?

שאלות חוזרת

๖๘

למבחן השבועי מידי يوم שלישי בשבוע דף ל"ג עמוד ב'

1. מה דינן של שומר חינם בגיןה ובאיידה?

2. אם ירצה להתנדב ולשלם, מה יקבל בתמורה?

3. אם היה בתוב המשנה רק בהמה מדוע לא היינו לומדים מהם את הדין בכלל?

4. ואם היה בתוב רק כלים, מדוע לא היינו לומדים מהם את הדין בהמה?

5. האם אפשר להקנות דבר שלא בא לעולם לדעת חכמים?

6. ומה דעת ר' מאיר?

7. באיזה מקרה מודה ר' מאיר לחברים?

8. האם חייב ה"בפל" לנחשב "בא לעולם" או לא?

9. אם כן מה קשה על המשנה שלנו?

10. האם זה קשה גם לדעת ר' מאיר ומדוע?

11. מהם הסיבות שהבפל אינו עשיי לבוא לעולם?

דף ל"ד עמוד ב' ☺

1. אם בתחילת השומר אמר שלא ישלם, ולאחר מכן אמר שישלם, האם קיבל את הבפל ומדוע?
2. ואם בתחילת אמר שישלם ולאחר מכן אמר שלא ישלם, האם קיבל את הבפל?
3. במקרה הניל מה הסברא לומר שמקנה לו את הבפל?
4. מה הפירוש - "או דילמא במלתיה קאי, ודחווי והוא דקא מڌוי ליה?"
5. אם השומר אמר שישלם ומתי, והבנייה אומרים שלא ישלמו, מה הצד שיקבלו את הבפל?
6. היכן יותר מסתבר שرك דוחה אותן, אצל השומר עצמו או אצל בניין ומדוע?
7. אם השומר מת בלי לשלם, והבנייה ישלמו, מה הצד לומר שלא קיבל את הבפל?
8. אם הבעלים מת והשומר שילם לבניין, מה הצד לומר שלא קיבל את הבפל?
9. אם גם השומר וגם הבעלים מתו, והבנייה ישלמו לבניין, מה הצד שיקבל את הבפל?
10. בששלום רק חצי מהפיקדו, מה הם צדדי הספק?
11. בשстал שני פרות ושילם רק אחת מהם, במה זה עדיף משילם חצי?
12. בשстал פרה שני שותפים, ושילם רק אחד מהם את חלקו, במה זה עדיף משילם חצי?
13. שותפים ששתלו יחד פרה מבעלים אחד, ושילם רק אחד מהם את חלקו, במה זה עדיף משילם חצי?
14. מה זה "נכסי מלוג" ומה דין?
15. השואל מasha פרה של נכס מלוג ושילם לבעל, מה הצד לומר שהבעל נקרא הבעלים?
16. אשה ששתלה פרה לצורך נכס מלוג שלה, והבעל שילם, מה הצד לומר שהבעל נקרא השואל?
17. מה פסקו בכלל 11 הספיקות הניל?
18. מה חדש רב הונא?
19. ומה הטעם שלו?
20. מלואה שקיבל משכון מהלווה, ואבד המשכון, האם חייב לשלם עליו ומדוע?
21. בשמלואה משולם, האם מוציא בסוף מהביס שלו, או באופן אחר?

9. לפי הנוסח השני, באיזה מקרה השומר לא יקנה את הבפל?

10. שומר שאמר לבעלים שישלם ונמצא הגנב, האם קיבל את הבפל?

11. מה משמע מהרישא של המשנה בעניין זה?

12. מה משמע מהסיפה של המשנה בעניין זה?

13. למסקנה האם יש ראייה מהמשנה בעניין זה?

14. איך הובייחו מהבריתא בדברי ר' יוחנן?

15. שומר חינם שהודה שפשע וחיב לשלם, האם מקנה לו את הבפל ומדוע?

16. מה פירוש המילים - "דאיב בעי פטר נפשיה בגניבה?"

17. מה הדין בשומר שבר שחיב ומדוע?

18. מה הדין בשואל לפיה הלשון הראשונה של רב פפא?

19. לפי שיטה זו, במה שואל שונה משאר השומרים?

20. מה פירוש המילים - "במאי הויה ליה למפרט נפשיה?"

21. מה הדין בשואל לפיה הלשון השנייה של רב פפא?

22. מה הדין בשואל לפיה רב זвид?

23. לדברין, מהו הטעם שבאמר אינו מקנה לו את הבפל?

24. מה הפירוש "בל הנאה שלו?"

25. איך הובייחו מהבריתא כמו רב זвид?

26. איך אפשר לתרץ את הבריתא גם לפיה הלשון הראשונה של רב פפא?

27. מה קשה מהבריתא לפיה הלשון השנייה של רב פפא?

28. מה פירוש המילים - "מי אלימה ממתניתין, דקANTI שילם ואוקימנא באמר?"

29. למסקנה - מדוע אי אפשר לפרש את המילה "קידם" שהובונה "אמר?"

30. למסקנה, האם יש תירוץ על הלשון השנייה של רב פפא?

19. בשחנומים התייקו, מי מקבל את הנזומים עם היוקר?

20. מה היה קשה לרבע על הפסיק מדברי המשנה שלו?

21. איך תירץ רבא לעצמו את הקושיא?

22. מה הפירוש "שומא הדר?"

23. האם יש לזרביך הרבה רב נחמן ש"שומא הדר" או לא, ומדוע?

24. עדמתי מוחזירים את השומה, לדעת נהרדי ולדעת אמייר?

25. ומה הhalbכה?

26. מאי זה פסוק למדו ש"שומא הדר", ומה ההסבר בזזה?

27. אם העביר את הקruk למישחו אחר, האם גם אז אומרם "שומא הדר" ומדוע?

28. אשה טבטה קruk והתחתנה ומתה, האם מוצאים מיד הבעל, ומדוע?

29. אשה שגבו ממנה והתחתנה ומתה, האם הבעל יכול להוציא, ומדוע?

22. מה הפירוש "כופר הכל" ומה דיניו?

23. מה הפירוש "מודה במקצת" ומה דיניו?

24. לזה שוהה במקצת שהמשבחן היה שווה פחות מהחוב, מי צריך להשבע ומדוע?

1. מה הקשו על רב הונא מהבריתא?

2. איך פירש רבא את המשנה שלא יהיה קשה על רב הונא?

3. מדוע התחשובה שלו לא מובנת?

4. איך פירש רב יוסף את המשנה שלא יהיה קשה על רב הונא?

5. לפי תירוץ זה, איך המלווה יכול להוציא את הפיקודון?

6. מדוע לא חשו שגמ הלהקה יוציא את הפיקודון?

7. איך תירץ אבי את הקושיא על רב הונא?

8. איך פירש רב אשא את המשנה שלא יהיה קשה על רב הונא?

9. לפי הפירוש של רב אשא, מי נשבע שאינה ברשותו?

10. מה הקשו מהסיפה של המשנה על רב הונא?

11. מה הפירוש "גלגול שבועה"?

12. איך תרצו את הקושיא מהסיפה?

13. על מה הלהקה מאמין למלווה ועל מה אינו מאמין לו?

14. מה הרבד בין הדברים?

15. מדוע הלהקה בדרך כלל מאמין למלווה, ואילו המלווה אינו מאמין ללהקה?

16. מה היה המעשה בפיקודון של ה"כיפי"?

17. מה פסק רב נחמן?

18. האם אותו אדם קיים את הפסק, ומה עשה רב נחמן?

דף ליה עמוד ב'

1. אדם שנטו קruk מרצינו, האם זה דומה למקרה שגבו ממנו?

2. מאי זה חילוק יש לחלק בין המקרים?

3. מי שגבו קruk ממה כי יכול לאכול פירות? [3 שיטות]

4. השוכר פורה מחבירו, האם חייב באונס?

5. השואל פורה האם חייב באונס?

6. שוכר שהשאיל את הפורה ומתה, למי ישלם השואל את הפורה לדעת חכמים, ולדעת ר' יוסי?

7. מהי סברת חכמים ומהי סברת ר' יוסי?

8. לפי שאלת הגמרא, מה יכול הבעלים לומר לשוכר?

9. לפי הבנת הגמרא בשאלתך, بما קונה השוכר את הפורה?

10. איך תירצה הגמרא את השאלה?

11. לפי תירוץ הגמרא, בשביל מה נשבע השוכר?

15. איך השיטה החלטתית תתרץ את המשנה?

---

16. מה קשה לפि תירוץ זה?

---

17. ומה תירצו על הקושי?

---

18. שומר המוסר לבניו הקטנים, מה דינו?

---

19. מה רצוי להובייה ממשנה זו לעניין שומר שומר לשומר?

---

20. איך תירצו לפि השיטה ההחלטהית?

---

21. איך מדויק מלשונו המשנה במו תירוץ זה?

דף ל"ו עמוד ב'

1. מה נפסק להלבה בעניין שומר שומר לשומר?

---

2. מה הטעם של מי שמחייב לדעת אבי [לעיל בעמוד א'] ומה הטעם לדעת רבא?

---

3. פשע בה ויצאה לאגם ומתה שם, ומה הוא פשע? [רש"י]

---

4. מה הדין לדעת אבי בנסיבות זה?

---

5. ומה הדין לדעת רבא?

---

6. האם זה תלוי בחלוקת של "תחילתו בפשיעה וסופו באונס" או שכאו כולם מודים?

---

7. באיזה מקרה מודה אבי שלא אומרם שההבל של האגם הרג אותה?

---

8. אם גנבה ומתה אצל הגניב, האם חייב על הגנבה לדעת רבא ומדווע?

---

9. מה הקשו בעמוד הקודם על ר' יוחנן משוכר שומר לשואל?

---

10. לדעת רבא האם קושיא זו נבונה, ומדווע?

---

11. לפי ההסביר של רבא - שאינו מאמין לו בשבועה, האם קשה מהמשנה על ר' יוחנן?

---

12. רועה שהעללה את הבימה לראש ההר ונפלת, מה הדין, ומדווע?

---

13. ואם מתה שם בראש ההר, מה הדין?

---

14. מה קשה מזה לדעת אבי?

---

15. מי שמעלה ל"מרעה שמן וטוב" האם נקרא פושע?

12. מה המקורה שהבעל משלם ומה פרות לשוכר?

---

13. במה פרות צריך לשלם לו?

---

14. במה מרו ציריך לתת לו לגמרי, ובמה מרו רק לזמן קצר?

---

15. מה הקשו על זה?

---

16. ומה תירצו?

---

17. לפִי מר ברashi במה פרות ישלם?

---

18. מה הסברא שלו?

דף ל"ו עמוד א'

1. על איזו שבועה חייבם קרבנו חטא, ועל איזו קרבנו אשם?

---

2. מדוע גם השואל צריך להשבע, והרי הוא משלם? [רש"י]

---

3. באיזה מקרה גם השוכר וגם השואל חייבם חטא?

---

4. באיזה מקרה גם השוכר וגם השואל חייבם אשם?

---

5. באיזה מקרה השוכר חיבם חטא והשואל חיבב אשם?

---

6. באיזה מקרה השוכר חיבב אשם והשואל חיבב חטא?

---

7. באיזו שבועות שקר אמר ר'AMI שאינו חייב קרבן, ומאייזה פסוק למד זאת?

---

8. האם ר' ירמיה חולק עלייו?

---

9. "שומר שומר לשומר" מה דינו?

---

10. האם יש הבדל אם העלה את דרגת שמירתו או הוריד, לחיבב או לפטור?

---

11. מה נקרא להעלות את השמירה, ומה נקרא להוריד?

---

12. מה סובר מי שפטור?

---

13. מה סובר מי שמחיב?

---

14. מה המשנה שלנו בשוכר שומר לשואל, במו איזו שיטה משמע?

דף ל"ז עמוד ב'

1. במקרה שהחמשה בני אדם תובעים אותו והוא שותק, האם נחשב להודאה?
2. מה הסברא לומר שבאן לא אומרים "שתיקה בהודאה?"
3. לפי הבנת הגمراה בתחילת מה הפירוש "מניח גולה לפניהם ומסתלק?"
4. מה הגمراה מבקשת על פירוש זה?
5. מה הובייחו מאבידה שהיא "ספק הינוח" לקושיה זו?
6. איך פרשו לבסוף מילים אלו – "מניח גולה בינם ומסתלק?"
7. מה סובר ר' עקיבא במקרה שהחמשה אנשים טובעים אותה?
8. לפי דבריו שם – האם מוציאים ממון מספק?
9. מה המקירה ב"נפל הבית עליו ועל אמו?"
10. מה הוויכוח שם בין הצדדים?
11. מה דעת בית שמאי ובית הלל בעניין זה ומה דעת ר' עקיבא?
12. מה מוכחה ממש בדעת ר' עקיבא בעניין הוצאה ממון מספק?
13. איך תירצוי את הסתירה בדעת ר' עקיבא?
14. מה קשה על בר מהמשנה שלנו?
15. איך מוכחה שהדין במשנה שלנו הוא גם לפי ר' עקיבא?
16. איך מוכחה שהמשנה מדברת ב"שם ואשם"?
17. איך תירצוי את הקושיא מהמשנה שלנו?
18. במקרה של הפקחת בבשים, מה פסק רבא?
19. מדוע שם לא אומרים שהיא צריך לדיק ולשים לב מי הפקיד את השניים?
20. אם היה כתוב את מחלוקת התנאים בכיסף למה לא היינו יודעים בלילה?

דף ל"ז עמוד א'

1. כמו מי נפסקה ההלכה במחלוקת חכמים ור' יוסי בשוכר שמסר לשואל?
2. לדעת שמואל – האם ר' יוסי חולק גם במשנה הראשונה?
3. אם כן, למי יLER ה夬פלו?
4. אם הוא חולק, מה הסברא שלו?
5. האם גם במחלוקת שם פסק שמואל הלכה במוותיו?
6. לדעת ר' יוחנן – האם ר' יוסי חולק גם במשנה הראשונה?
7. מה הסברא של ר' יוחנן?
8. מה הסתירה ששאלו מדברי ר' יוחנן באן, למה שאמר בתחילת הפרק?
9. איך תירצוי זאת?
10. בראשא של המשנה בשיש לו ספק למי חייב את המנה, מה יעשה?
11. בשפהקדיו אצל זה מנה וזה מאותיים מה יעשה לדעת חכמים?
12. ומה יעשה לדעת ר' יוסי ומה טעמו?
13. לפי הרישא של המשנה, האם מוציאים ממון מספק?
14. ומה משמע מהסיפא?
15. איך הגمراה מתרצת בתחילת את הסתירה?
16. למה תירוץ זה לא מספיק לגבי פקדונו?
17. ומה הסתירה ששאלו בין גול לגול?
18. איך מוכחה שר' טרפון מסכימים עם דברי המשנה שלנו?
19. איך תירצוי את הסתירה בעניין גול, ואייר הובייחו מהמשנה בתירוץ זה?

שאלות שיעלו במהלך הלימוד

• א. יסדה גן הקורקי געפער?

• ב. הרכגה הילק טוינטס אלן אי יקנאל אלחכיג?

• ג. הנגורה חטפה אל החגיג, אלן אי נפיא האיביז?

• ד. היגען אונז אוחזות הנפלט עריך, האם האונז אטריק גלעד?

• א. האם לכ"ג זאויו אוחזת אלחטה גאליג להחכיר וכיא?

• ב. עזיקי איקא נהגאי גהנטס אין גר החער, אלן אלט אלחן היגוינו
לחריס מא קראון גראונד, אי חייג גלעד?

• ג. היגען נרחב גאנז אונז אוחזת אונז אונז אונז אונז?

• ד. סוחה האיזערם אוחל נזעקה, גני נפיא האיביז?

• א. אה צואם צט הערק אונז אונז אונז אונז אונז?

